

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/23333 en 07/23335 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 29 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

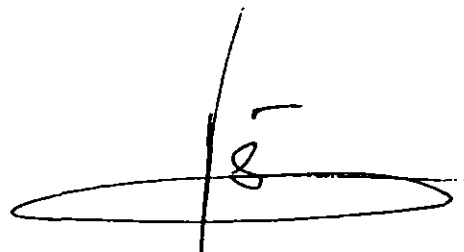
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juli 2007

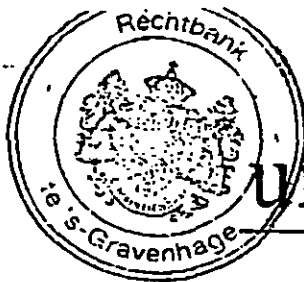
418

Verzonden: 27 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houden te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/23333 BEPTDN en 07/23335 BEPTDN

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 29 juni 2007

inzake:

geboren op
van Togolese nationaliteit,
IND dossiernummer: 0705-30-0060,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

tegen:

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr M.B.Y. Vet-Keizer, procesvertegenwoordiger.

Procesverloop

Op 30 mei 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw2000). Verweerder heeft bij beschikking van 5 juni 2007 deze aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000.

Bij beroepsschrift van 5 juni 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 5 juni 2007. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/23333 BEPTDN. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 5 juni 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 22 juni 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: AWB 07/ 23333 en 07/23335 BEPTDN

2

Motivering

Standpunten van partijen

Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn asielrelaas het volgende verklaard. Verzoeker is afkomstig uit Togo en behoort tot de Daru-clan. Hij heeft Togo verlaten omdat hij van de directeur van de douane in de haven van Lomé, de opdracht had gekregen om tegen betaling, zijn pleegvader te vermoorden. Om problemen te voorkomen is verzoeker alvorens de moord uit te voeren met de beloning, welke hij reeds vooraf had ontvangen, het land uit gevlucht.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Verzoeker heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen. Daarnaast heeft verweerder geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat het ontbreken van documenten ten onrechte aan hem is toegerekend en dat van zijn asielrelaas wel een positieve overtuigingskracht uit gaat. Verder dient verzoeker in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a dan wel b, van de Vw 2000.

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:61, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar, is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat naar onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder blijkens het bestreden besluit de aanvraag van verzoeker heeft afgewezen met toepassing van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, wegens ongelooftwaardigheid van de door verzoeker afgelegde verklaringen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond

Zaaknummers: AWB 07/23333 en 07/23335 BEPTDN

3

voor verlening vormen. Voor de beoordeling van de vraag of verweerder de verklaringen van verzoeker in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten, verwijst de voorzieningenrechter naar de hoofdstukken C1/3.2.2 en C1/3.3.4. van de Vc 2000. Ingevolge dit beleid pleegt verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien echter één van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden zich voordoet, mogen, om alsnog van de geloofwaardigheid van het asielrelaas uit te gaan, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Tevens komt bij de toepassing van dit beleid in een concreet geval verweerder beoordelingsruimte toe, aldus de AbRS bij uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003/103).

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn of haar aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van die aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem of haar is toe te rekenen. In de door verzoeker gestelde feiten en omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen grond hoeven vinden hem de gevolgen van het ontbreken van documenten niet toe te rekenen. Ten aanzien van verzoekers stelling dat hij zijn nationaliteitsverklaring en geboortebewijs in de woning van zijn pleegvader heeft achtergelaten, omdat hij hals over kop moest vluchten en geen tijd meer had om deze documenten bij zijn pleegvader op te halen, heeft verweerder kunnen stellen dat het niet meenemen van de genoemde documenten voor rekening van verzoeker komt. Verzoeker heeft onvoldoende verklaard waarom hij de betreffende documenten niet heeft meegenomen. Cielat op het voorgaande heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 bij de beoordeling kunnen betrekken.

Terughoudend toetsend is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder, geleid op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van hetgeen door verzoeker is aangevoerd, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert en dat het relaas ongeloofwaardig is. Zo heeft verweerder het niet geloofwaardig hoeven achten dat juist verzoeker door [] is gevraagd om zijn pleegvader, [] te doden. Ook heeft verweerder het niet geloofwaardig hoeven achten dat de opdrachtgevers uit waren op de baan van [], daar zij zelf hoge posities bekleden. Verzoeker heeft deze standpunten van verweerder onvoldoende weerlegd.

De omstandigheid dat, zoals verzoeker stelt, tijdens de gehoren communicatieproblemen optraden tussen de tolk en verzoeker, leidt niet tot het oordeel dat het onderzoek naar de asielmotieven op onzorgvuldige wijze zou hebben plaatsgevonden, nu verweerder de onderdelen waarover een misverstand bestond niet aan verzoeker heeft toegeworpen en niet gebleken is dat het gaat om onderdelen die betrekking hebben op essentiële onderdelen in het asielrelaas van verzoeker.

Op grond van bovenstaande overwegingen is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Aan een inhoudelijke beoordeling van het relaas komt de

Zaaknummers: AWB 07/ 23333 en 07/23335 BEPTDN

4

voorzieningenrechter niet toe.

Verzoeker kan derhalve niet aan de gronden a,b en c van artikel 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfvergunning ontlelen.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvragen terecht in het kader van de AC-procedure afgevezen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift (of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep in teellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.B.A. Mensink als griffier op 29 juni 2007.

Afschrift verzonden: 29 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Mr. E.J.P. Cats

Hondsrug**Advocaten**

Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44

F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl

E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Datum

6 juli 2007

Inzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

tevens per fax 070-3651380

1/Staat

IND-nummer: 0705.30.0060

hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3986-C	= 6 JUL 2007
ZAAKNR. 200704664	
AAN:	1/2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Togolese nationaliteit, geboren op _____ te deze zaak
 woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten kantore van de advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats,
 die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank
 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 29 juni 2007, AWB 07/23333, aan appellants gemachtigde
 verzonden op 29 juni 2007, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 5 juni 2007
 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de
 volgende grieven.

GRIEVEN**Grief 1.**

Appellant is van mening, dat de Voorzieningenrechter van de Rechtbank in voormelde uitspraak geheel ten
 onrechte – ondermeer – zakelijk weergegeven heeft overwogen, dat terughoudend toetsend de Staatssecretaris
 van Justitie, hierna te noemen verweerder, gelet op zijn motivering in het voornemen en het bestreden besluit,
 bezien in het licht van hetgeen door appellant is aangevoerd, in redelijkheid heeft mogen oordelen dat het relaas
 van appellant positieve overtuigingskracht ontbeert en dat het relaas ongeloofwaardig is, waarbij de
 Voorzieningenrechter meent dat verweerder niet geloofwaardig heeft hoeven achten dat juist appellant door
 Arouna is gevraagd om zijn pleegvader, _____ te doden en eveneens niet geloofwaardig heeft
 hoeven achten, dat de opdrachtgevers uit waren op de baan van _____ daar zij zelf hoge posities bekleeden.

Ter toelichting:

appellant vermag niet in te zien waarom het überhaupt ongeloofwaardig zou kunnen worden geacht, dat juist hij
 door _____ is benaderd om zijn pleegvader te vermoorden. Appellant heeft hier een zeer goede verklaring voor
 gegeven, te weten dat men vanwege de strenge bewaking van zijn pleegvader hiervoor _____ iemand uit diens

Stichting Derdenzelden Hondsrug Advocaten, Postbank rekening 95 49 000

Kvk Middel, nummer 04078138

Onder de naam Hondsrug Advocaten wordt verstaan de besloten vennootschap Hondsrug Advocaten BV

Alle opdrachten worden slechts aanvaard onder de voorwaarde, dat iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder
 onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald. Het bepaalde in artikel 7:407 lid 2 BW wordt uitgesloten.

Hondsrug Advocaten

- 2 -

onmiddellijke omgeving nodig had. Zo iemand was appellant. Hoewel de pleegvader inderdaad appellants weldoener was, wist men natuurlijk ook wel dat appellant pas sinds december 2004 kende en dat appellant zich in een zeer afhankelijke en kwetsbare positie bevond en ook afhankelijk was van de douane. Als gevolg van deze kwetsbaarheid kon men appellant natuurlijk relatief eenvoudig onder druk zetten en hiermee zijn loyaliteit breken.

In dit verband is tevens van belang, dat men appellant een voorschot gaf. Gezien de aard van de opdracht is het, zo meent appellant, volstrekt aanvaardbaar, dat hij een voorschot kreeg, nu hij zich reeds door het aannemen van het voorschot in feite aan de opdracht heeft verbonden.

Appellant merkt op, dat de Rechtbank hier geen enkele motivering geeft, waarom appellant hieromtrent geen goede verklaring zou hebben gegeven. Ook verweerder heeft zowel in zijn beslissing als in zijn voornemen niet gemotiveerd deze – goede – verklaring van appellant op dit punt inhoudelijk kunnen weerleggen. Zowel de uitspraak van de Rechtbank als de beschikking van verweerder zijn dan ook niet voldoende gemotiveerd.

Ook geeft de Voorzieningenrechter aan, dat verweerder niet geloofwaardig behoefde te achten, dat de opdrachtgevers uit waren op de baan van , daar zij zelf hoge posities bekleden. Echter, appellant heeft reeds tijdens het nader gehoor aangegeven, dat zijn pleegvader het hoofd financiën in de haven was (zie blz. 4, 53 alinea, rapport nader gehoor). Tegen dat licht bezien is het geenszins onaannemelijk, haar staan ongeloofwaardig, te achten, dat de opdrachtgevers, hoewel zij zelf reeds hoge posities hadden, aasden op de positie van appellants pleegvader. Overigens merkt appellant in dit verband op, dat verweerder in de beschikking slechts heeft aangegeven, dat niet zou zijn aangegeven wat de reden was, waarom appellant zijn pleegvader moest doden. Pas in het verweer op het namens appellant ingediende beroepsschrift is door verweerder aangegeven, dat gezien het feit, dat de opdrachtgevers reeds hoge posities hadden, niet valt in te zien, waarom men aasde op de positie van appellants pleegvader. Naar aanleiding van dit verweer heeft appellants gemachtigde op de zitting bij de Rechtbank nog nader uitgelegd, dat de pleegvader hoofd financiën van de haven was, zodat het motief natuurlijk met name financieel bepaald is geweest.

Appellant meent, dat ook deze – goede – verklaring van appellant zowel door verweerder als door de Voorzieningenrechter in de uitspraak niet gemotiveerd is weerlegd, zodat ook op dit punt aan de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank een motiveringsgebrek kleeft.

Appellant merkt in dit verband nog op, dat bovendien door hem is aangegeven, dat, daar zijn pleegvader dezelfde etnische afkomst als de president in zijn land had, een afrekening de enige mogelijkheid voor de opdrachtgevers was om appellants pleegvader "af te zetten".

Gezien het voorgaande meent appellant, dat hij alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen in redelijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, terwijl in het relaas bovendien geen hiaten, vaagheden, ongenijnde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Voor de goede orde: uitgaande van de geloofwaardigheid van appellants asielaas, dient zijn vrees, dat hij thans vervolging te vrezen heeft van zowel zijn pleegvader als van de zijde van (hoofd van de douane) en Folibasi, zeer reëel te worden aangemerkt en moet er van worden uitgegaan, dat hij bij terugkeer in zijn land van herkomst een reëel en voorzienbaar risico loopt om blootgesteld te worden aan marteling of onmenselijke dan wel vernederende behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM, zodat op goede gronden aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, lid 1, aanhef en onder a respectievelijk b Vreemdelingenwet.

Appellant meent dan ook, dat voormelde uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank niet zorgvuldig en in strijd met het recht tot stand is gekomen, zodat deze uitspraak dient te worden vernietigd.

Hondsrug Advocaten

- 3 -

Redenen, waarom appellant zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemachtigde

Bijlage